

WORKS OF
GYÖNGYÖSI Levente
MŰVEI

II. sorozat: Oratorikus művek | 1. kötet
Series II: Oratorical works | Volume 1

Lenni vagy nem | To be or not

Oratórium Trianon 100. évfordulójára
Oratorio in remembrance of the Treaty of Trianon

Kontrapunkt Music

GYÖNGYÖSI Levente

(*1975)

Lenni vagy nem | To be or not

Oratórium Trianon 100. évfordulójára
Szöveg: Visky András

Oratorio in remembrance of the Treaty of Trianon
Text by András Visky

(2020)

Partitúra | Full score

A mű 4. tételében részlet hangzik el W. Shakespeare *Hamlet* c. drámájából, Arany János fordításában |
In movement 4, an excerpt from *Hamlet* by W. Shakespeare is quoted in János Arany's translation

A mű a Nemzeti Kulturális Alap alkotói támogatásával készült |
The work has been written with the support of National Cultural Fund of Hungary

Engraved with Dorico 3.5 music notation software

© 2020 by Kontrapunkt Music Ltd., Budapest
All rights reserved

ISMN 979-0-801676-19-1

K-0502
Printed in Hungary

TARTALOM | CONTENTS

Bevezető Introduction	7
-------------------------------	---

1 Hol vagy, Kolozsvár? | Where are you Kolozsvár?

Andante $\text{♩} = 80$

p mezza voce

9

2 Menjen föl a fény! | Let the light go up!

Vivacissimo $\text{♩} = 88$

f *f con slancio*

Zúg é - let ten - ger - ár - ja, hóm - pó - lyóg a me - ne - kult - ő - zón,

26

3 Sűrű köd, szeptember 30 | Dense fog, September 30

Lo stesso tempo, alla marcia $\text{♩} = 70$

f

Nagy - sze - ben! Nagy - sze - ben! Kor - mány - zó - ta - nács!

82

4 Lenni vagy nem lenni | To be, or not to be

Lo stesso tempo $\text{♩} = 70$

p *mp* *p* *pp*

102

5 Miatyánk | Our Father

Andante $\text{♩} = 80$

p doloroso

Ha el - hagy szó, em - lé - ke - zet, az - ég - ből hull - jon é - ke - zet, mi - a - tyánk, ki vagy,

107

BEVEZETŐ | INTRODUCTION

A Trianon-oratórium Gyöngyösi Levente zeneszerző meghívására és a Pannon Filharmonikusok felkérésére készült, a Trianon-centenárium évében.

Az első világháborút lezáró békeszerződés sokféle megközelítése közül a „színház a színházban” szituáció mutatkozott számunkra a leginkább járható útnak, amennyiben az egykori Hunyadi téri Nemzeti Színházat és legendás direktorát, a színész-rendező, filmproducer **Janovics Jenő** (1872-1945) a háborús helyzetet a kolozsvári események centrumbá helyezte. A történelem nagy színpadán az impériumváltás idején egy színház és annak társulata különös módon fészereket kapott, legfőképpen pedig az a Janovics Jenő, akinek a nevéhez az erdélyi színháztudomány fordulata és a nemzetközi filmvilágban is ismertté vált erdélyi némafilm-ipar meghonosítása fűződik.

A „makacs” direktor nem hajlandó átadni az 1906-ban megnyitott, még újnak számító Fellner és Helmer-féle épületet a román hatóságoknak. A nagyszabeni Kormányzó Tanács számos meghiúsult próbálkozás után arra kényszerül, hogy ultimátum elé állítsa az igazgatót és a társulatot a színház épületének az elhagyására és átadására: a végső dátumot 1919 október 1-re tűzte ki. A kolozsvári királyi rendőrbiztos a feszült helyzet ellenére, vagy talán éppen ennek nyomása alatt engedélyezi az utolsó előadás megtartását, amely Shakespeare durván megcenzúrázott Hamletje volt: a nagymonológból csak az első sor maradt („*Lemni vagy nem lemni, ez itt a kérdés*”), Fortinbras bevonulását törölték, az előadás a Horatio karjaiban haldokló Hamlet soraival zárult: „*En meghalok, te élsz, győzd meg felőlem / És igaz ügyem felől a kétkedveket.*” Hamletet Janovics Jenő, Ophéliát Poór Lili, Gertrudot Laczkó Aranka, Claudius Szentgyörgyi István, Horatiót Táray Ferenc alakította.

A szeptember 30-i utolsó Hamlet-előadás még éjfél után sem akart befejeződni. Miután a függöny összecsapódott és elült a taps, a nézőteret senki nem akarta elhagyni. Csakhamar „*a térről minden kapun át benyomultak a rendőrök, a katonák*” – tudósít Janovics –, „*és rekedt szidalmak között, gumibotokkal, puskatussal verték ki a közönséget. Ütötték-verték, kit hol találtak. Sikoltva, egymást taposva menekült, aki tudott, az embertelen támadás elől, de aki el tudta kerülni az ülleget, tetézetten megkapta a térer, ahol a katonák kordonjába ütközött. Azután elcsendesedett minden, a harctéren csupán eltaposott talpokat, szakadt ruhafoszalányok maradtak.*”

Az oratórium szövegkönyve a körtelemi hűségre törekszik, egyetlen ponton viszont a történet szellemének engedünk a tények ellenében: szövegkönyvünkben Horatio szerepét arra a Szentgyörgyi Istvánra osztjuk, aki a Janovics-Poór házaspár mellett meghatározó szerepet töltött be Kolozsvár színház- és némafilmes történetében. Szentgyörgyi ugyan több Shakespeare-szerepet is játszott, őt mégis a Tiborc-alakítása miatt szokta emlegetni, méltán, a színház-történetírás, amit az igen jelentős, 1871-es *Bánk bán*-előadásban nyújtott, E. Kovács Gyula és Jászai Mari partnereként.

Figyelmre méltó, hogy a Janovics Jenő – Poór Lili (1886-1962) – Szentgyörgyi István (1842-1931) – Laczkó Aranka (1861-1953) négyes egyik tagja sem erdélyi származású. Janovics Jenő Ungváron született, Kolozsváron teljesedett ki művészetét és intézményvezetői karizmája, a marianci születésű Poór Lili a budapesti Színművészeti Akadémia elvégzése után jött Kolozsvárra, Laczkó Aranka Kassán született, Szentgyörgyi István meg a Nógrád megyei Diósjenőn jött a világra: ebben az 1919-es, egyedülálló színházi ellenállásban, amelynek a már kis híján egy éve Kolozsváron állomásozó román hadsereg tudott csak véget vetni, mégis mindnyájan, a társulat többi tagjával együtt vettek részt, majd a határok 1920-ban véglegesített átszabása után Kolozsváron maradtak és a Séta téri épületben teljes nincstelenségben új életet kezdő társulat mérvadó művészei maradtak. (Janovics, Poór és Szentgyörgyi a Házsongárdi temetőben nyugszanak.) Az impériumváltás hőseként tisztelt Janovics élete a kor és a magyar történelem minden ellentmondását, tragikus fordulatát egyetlen sorsba sűrítve mutatja föl, amennyiben a Bécsi döntést követően zsidó származására hivatkozva nem helyezik vissza az átmenetileg ismét a magyar társulat otthonává lett kolozsvári Nemzeti Színház direktori székébe, sőt később, az Erdélyben is általánossá váló zsidóüldözések idején feleségével együtt bujkálni kényszerül, és csak csodával határos módon tudják végül elkerülni a megsemmisítő deportálást.

Oratóriumunk Janovics Jenő fennmaradt naplói és *A Hunyadi téri színház* című memoárja alapján azt társulati ülést idézi föl, amelynek során a direktor meggyőzi a társulat tagjait, hogy ne a menekülés útját válasszák, hanem Kolozsváron folytassák a munkát. Oratóriumunknak már nem lehetett része ugyan, de fontosnak tartjuk megemlíteni, hogy Janovics ennél is tovább megy: a Hunyadi téri színház épületét egy különös, mindmáig érvényes jelentéseket visszhangoztató, gondosan megkomponált performansz keretében adja csak föl.

A színház nézőpontjából szemlélt háborús cselekmények egybekel mellett azzal a kérdéssel szembesítenek bennünket, hogy vajon nem a szellemi kultúra jelenti-e igazi otthonunkat? És hogy a létező Trianon-trauma feldolgozását nem éppen a történetünk lehető legárnyaltabb, közösen átélethető elmondása szolgálja-e a leginkább?

A szövegkönyvet Hamlet atyja igazi szellemének, Senkászkzy Endrének (1914-2014), a Kolozsvári Állami Magyar Színház egy egész évszázadot megélt, örökös tagjának ajánlom. Történetét Janovics Jenőről és Poór Liliről, valamint a kilakoltatott társulat tagjairól mindig szeretettel és megrendültséggel adta elő közös próbáink szüneteiben.

Visky András, Kolozsvár, 2020. szeptember

The Trianon Oratorio was commissioned by the Pannon Philharmonic Orchestra during the centenary year of the Treaty of Trianon.

Out of the various possible approaches to this treaty which marked the end of World War I, we found a “theatre-within-the-theatre” situation to be the most fruitful for us, as in wartime Cluj (Kolozsvár), the National Theatre in Hunyadi Square and its legendary artistic director, **Jenő Janovics** (1872–1945), a renowned actor, director and film producer, were both cast by history in central roles. On the grand stage of the past, during the time of transition from empire to nation states, a theatre and its company got to play a main role, starring that same Jenő Janovics whose name is intertwined with the modern turn of Transylvanian acting and who also became known in the international film community through the establishment of the silent film industry in Transylvania.

The storyline is as follows: the “obstinate” director refuses to relinquish to the Romanian authorities the still novel theatre building which was designed by the famous Fellner & Helmer architecture studio and opened in 1906. After numerous unsuccessful attempts at eviction, the Directory Council of Sibiu (Nagyszében) is forced to issue an ultimatum to the director and his company to leave and hand over the building no later than October 1, 1919. Despite the tenseness of the situation – or, more likely, because of it – the Chief Constable of Cluj grants permission for a final performance, a heavily censored version of Shakespeare’s Hamlet.

In the 1919 production, from Hamlet’s great monologue in Act 3, only the first line was kept (“*To be, or not to be: that is the question*”); the entry of Fortinbras was deleted; and the performance ended with a dying Hamlet uttering his last words in the arms of Horatio: “*Horatio, I am dead; / Thou livest; report me and my cause aright / To the unsatisfied.*” Hamlet was played by Jenő Janovics, Ophelia by Lili Poór, Queen Gertrude by Aranka Laczkó, King Claudius by István Szentgyörgyi, and Horatio by Ferenc Táray.

The Hamlet performance on September 30, 1919 would not conclude, even after midnight. After the curtain was rung down and the applause had subsided, nobody wanted to leave the auditorium. Soon “*police officers and soldiers pushed in from the square through all the gates*”, Janovics reported, “*and hoarsely swearing, they beat the audience with truncheons and gun-stocks. They struck people wherever they could. Screaming and trampling on one another, people tried to flee from the inhumane attack, but those who managed to escape the blows got it all the worse on colliding with the military cordon in the square. Then everything calmed down and all that remained on the battlefield were crushed hats and tattered clothes.*”

The oratorio’s libretto aims at historical accuracy. However, at one point we followed the spirit of the story and not the facts. In our script, Horatio is played by István Szentgyörgyi who, next to the married couple of Poór and Janovics, played a decisive role in the theatrical and silent film scene of Cluj. Although Szentgyörgyi acted in several Shakespearean roles, theatrical history usually remembers him as the outstanding impersonator of Tiborc in the very important 1871 staging of the historical play *Bánk bán* with Gyula E. Kovács and Mari Jászai.

Notably, none of the quartet of Jenő Janovics, Lili Poór (1886–1962), István Szentgyörgyi (1842–1931) and Aranka Laczkó (1861–1953) were of Transylvanian origin. Jenő Janovics was born in Ungvár (Uzhhorod, Ukraine), but his art and charismatic leadership culminated in Cluj. Lili Poór, born in Marianci (Marjančaci, Croatia) arrived in Cluj after graduating from the Budapest Academy of Theatre Arts. Aranka Laczkó was born in Kassa (Košice, Slovakia), while István Szentgyörgyi’s birthplace was the Northern Hungarian village of Diósjenő. Yet, they all joined the rest of the company in their unique theatrical resistance in 1919, to which only the Romanian military forces, stationed in Cluj since 1918, could put an end. What is more, they stayed in Cluj even after the state borders were permanently altered in 1920 and remained authoritative members of the dispossessed company, struggling to start anew in what had been the theatre’s former summer venue. (Janovics, Poór and Szentgyörgyi are buried in the famous Hajongard or Central Cemetery in Cluj.) Reversed as a hero of the Transition, the life of Janovics encapsulates all the controversies and tragic turns of this era and of Hungarian history. Even though the Cluj National Theatre became home again for the Hungarian company for a short period after the Second Vienna Award, Janovics was not offered a directorial chair due to his Jewish origins. What is more, he and his wife were forced to hide in the coming years as the persecution of Jews became common in Transylvania – it was a sheer miracle that they avoided a devastating deportation.

Our oratorio draws on the surviving journals of Jenő Janovics and his memoir, *The Theatre on Hunyadi Square*, to invoke the company meeting where the director persuades his colleagues not to choose the path of escape, but to keep working in Cluj. Although it is not included in the oratorio, it is important to note that Janovics went even further: he only gave up the theatre building on Hunyadi Square in the framework of a peculiar and thoroughly composed performance, the possible connotations of which are still compelling and valid today.

Viewing wartime events from a theatrical lens confronts us with some important questions: Is it not in the intellectual culture that we find our true home? And are we not helping to process the real trauma of Trianon by retelling our story with the utmost subtlety and with all of us experiencing it together?

I dedicate this libretto to Endre Senkászkzy (1914–2014), the true spirit of Hamlet’s father and a centenarian Honorary Member of the Hungarian Theatre of Cluj. In our common rehearsal breaks, he always recounted his personal anecdotes concerning Jenő Janovics, Lili Poór and the other members of the evicted company with great love and emotion.

András Visky, Cluj/Kolozsvár, September 2020 | Translation: Ida Nagy

A Kolozsvári Nemzeti Színház épülete, 1931
The building of the National Theatre, Cluj, 1931

A Hamlet-előadás plakátja, 1919
The poster of Hamlet, 1919

A Nyári Színház, Janovicsék Trianon utáni játszóhelye, 1915
The Summer Building, venue of Janovics’ company after Trianon, 1915

SZEREPLŐK

JANOVICS JENŐ, a Kolozsvári Nemzeti Színház igazgatója; a Hamlet-előadásban HAMLET, dán királyfi – *basszus*
POÓR LILI színésznő, leendő felesége; a Hamletben OPHELIA, Hamlet szerelme – *szoprán*
SZENTGYÖRGYI ISTVÁN színész; a Hamletben HORATIO, Hamlet barátja – *tenor*
LACZKÓ ARANKA színésznő; a Hamletben GERTRUD, Hamlet anyja – *alt*

Történik: Kolozsváron, 1919. szeptemberében

PERFORMERS

JENŐ JANOVICS, director of the National Theatre in Cluj; in Hamlet-performance: HAMLET, prince of Denmark – *bass*
LILI POÓR, actress, his future wife; in Hamlet: OPHELIA, lover of Hamlet – *soprano*
ISTVÁN SZENTGYÖRGYI, actor; in Hamlet: HORATIO, friend of Hamlet – *tenor*
ARANKA LACZKÓ, actress; in Hamlet: GERTRUD, mother of Hamlet – *alto*

The plot takes place in Kolozsvár/Cluj, Transilvania, September 1919

ORCHESTRA

2 Flauti (II. anche Piccolo)

2 Oboi

2 Clarinetti (II. anche Clarinetto basso)

2 Fagotti (II. anche Contrafagotto)

4 Corni

2 Trombe

3 Tromboni

Tuba

Timpani

Glockenspiel

Vibrafono

Campani tubolari

Triangolo

Piatti

Tamburo piccolo

3 Tom-tom

Tam-tam

Gran cassa

Arpa

Coro

Archi

Időtartam: kb. 32 perc | Duration: cca. 32 min.

Poór Lili
Lili Poór

Janovics Jenő
Jenő Janovics

Laczkó Aranka
Aranka Laczkó

Szentgyörgyi István
István Szentgyörgyi

C

Agitato ♩ = 96

Musical score for woodwinds and strings, measures 24-31. The score includes parts for Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl. (La)), Bassoon (Fag.), Cor Anglais (Cor. (Fa)), Trombone (Tr. (Do)), Trumpet (Trb.), Trombone (Trb. b.), and Arpa (Arpa). The woodwinds and strings parts show a dynamic progression from *cresc.* to *f*. The Arpa part features a *cresc.* marking and a *b₂* dynamic marking. The Trb. and Trb. b. parts include *mf p* and *mf* markings, and the Trb. part includes *gliss.* markings. The Cor. (Fa) part includes an *a₂* marking. The Fl., Ob., Cl. (La), and Fag. parts include *cresc.* markings. The Tr. (Do) part includes *mf cresc.* and *f* markings. The Trb. and Trb. b. parts include *mf p* and *mf* markings. The Arpa part includes *cresc.* and *f* markings. The score is marked with a *C* time signature and a tempo of *Agitato ♩ = 96*.

C

Agitato ♩ = 96

Musical score for strings, measures 24-31. The score includes parts for Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (V-la), Violoncello (Vlc.), and Contrabasso (Cb.). The string parts show a dynamic progression from *cresc.* to *f*. The Vln. I and Vln. II parts include *sempre cresc.* markings. The V-la, Vlc., and Cb. parts include *cresc.* markings. The Vln. I and Vln. II parts include *f* markings. The V-la, Vlc., and Cb. parts include *f* markings. The score is marked with a *C* time signature and a tempo of *Agitato ♩ = 96*.

Andante $\text{♩} = 80$ D

35

Fl. 1,2 *mf*

Ob. 1,2 *mf*

Cl. (La) 1,2 *mf*

Fag. 1,2 *p* 1. Solo *pp*

Cor. (Fa) 1,2 *a 2*

Tr. (Do) 1,2

Trb. 1,2 *p*

Trb. b. *p*

Tuba *p* *pp*

Timp. *pp*

Tam-t. *pp*

Arpa *p*

Andante $\text{♩} = 80$ D

Vln. I *pizz. uniti* *p* *pp*

Vln. II *pizz. uniti* *p* *pp* *arco* *pp*

V-la *unite* *pp*

Vlc. *pp*

Cb. *pp*

2 Menjen föl a fény!

Vivacissimo $\text{♩} = 88$

Flauto 1,2

Oboe 1,2

Clarinetto in La 1,2

Fagotto 1,2

Corno in Fa 1,2 / 3,4

Tromba in Do 1,2

Trombone 1,2

Trombone basso

Tuba

Timpani

Glockenspiel

Vibrafono

Triangolo

Tamburo piccolo

3 Tom-toms

Arpa

SOPRANO solo

ALTO solo

TENORE solo

BASSO solo

Soprano

Alto

C O R O

Tenore

Basso

Vivacissimo $\text{♩} = 88$

Violino I *mf*

Violino II *mf*

Viola

Violoncello

Contrabbasso

The image shows a page of a musical score for the piece '2 Menjen föl a fény!' by Gyöngyösi Levente. The score is for a full orchestra and a vocal ensemble. The tempo is marked 'Vivacissimo' with a metronome marking of quarter note = 88. The key signature has two sharps (F# and C#). The score includes parts for Flute, Oboe, Clarinet in La, Bassoon, Horn in F, Trumpet in D, Trombone, Trombone Bass, Tuba, Timpani, Glockenspiel, Vibraphone, Triangle, Small Drum, 3 Tom-toms, Harp, Soprano solo, Alto solo, Tenor solo, Bass solo, Soprano, Alto, Chorus (Tenor and Bass), Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Double Bass. The woodwinds and strings have various dynamics and articulations, including accents, slurs, and 'div.' (divisi) markings. The vocal parts are currently silent.

7 *a 2*

Fl. 1,2 *sf sf sf sf ff* *a 2*

Ob. 1,2 *sf sf sf sf ff*

Cl. (La) 1 *sf sf sf sf ff*

Cl. (La) 2 *sf sf sf sf ff*

Fag. 1,2 *sf sf sf sf ff* *a 2*

Cor. (Fa) 1,2 *sf sf sf ff*

Cor. (Fa) 3,4 *sf sf sf ff*

Tr. (Do) 1,2 *ff*

Trb. 1,2 *ff*

Trb. b. *ff*

Tuba *ff*

Timp. *f*

Vln. I *sf sf sf sf ff* *div. uniti*

Vln. II *sf sf sf sf ff* *div. uniti*

V-la *sf sf sf sf ff*

Vlc. *sf sf sf sf ff*

Cb. *sf sf sf sf ff*

12 A

Fl. 1,2

Ob. 1,2

Cl. (La) 1,2
a 2
p

Fag. 1,2

Cor. (Fa) 1,2
3,4

Tr. (Do) 1,2

Timp.

SZÍNÉSZEK

f con slancio

S. Zúg az é - let ten - ger - ár - ja, hõm - pö - lyög a me - ne - kült - õ - zõn,

f con slancio

A. Zúg az é - let ten - ger - ár - ja, hõm - pö - lyög a me - ne - kült - õ - zõn,

f con slancio

T. Zúg az é - let ten - ger - ár - ja, hõm - pö - lyög a me - ne - kült - õ - zõn,

f con slancio

B. Zúg az é - let ten - ger - ár - ja, hõm - pö - lyög a me - ne - kült - õ - zõn,

A

Vln. I *pp* *f* *sf*

Vln. II *p* *pp* *f* *sf* div. *uniti*

V-la *pp* *f* *sf*

Vlc. *f* *sf*

Cb. *f* *sf*

24

Fl. 1,2 *ff* *f* *p* *ff* *a2*

Ob. 1,2 *ff* *a2* *f* *p* *ff*

Cl. (La) 1,2 *ff* *a2* *f* *p* *ff*

Fag. 1,2 *ff* *p* *f* *p* *ff* *a2*

Cor. (Fa) 1,2 *f* *a2*

3,4 *f*

Tr. (Do) 1,2 *f*

Timp. *f*

S. *ff* *mp* *f* *p*
 még az ég is ránk - bo - rul! Mi - vé le - szünk, ha nem le - szünk? Hi - á - ba min - den, zu - han a hon.

A. *ff* *mp* *f* *p*
 ránk bo - rul az ég is! Mi - vé le - szünk, ha nem le - szünk? Hi - á - ba min - den, zu - han a hon.

T. *ff* *mp* *f* *p*
 ránk - bo - rul az ég is, ó jaj, már hi - á - ba, hi - á - ba min - den, zu - han a hon.

B. *ff* *mp* *f* *p*
 még az ég is ránk - bo - rul! Mi - vé le - szünk, ha nem le - szünk? Hi - á - ba min - den, zu - han a hon.

Vln. I *ff* *p* *f* *p*

Vln. II *ff* *p* *f* *p*

V-la *ff* *p* *f* *p* *div.*

Vlc. *ff* *p* *f* *p*

Cb. *ff* *p* *f* *p*

9

Cfag. *Solo*
p

Tuba *Solo*
p

3 Tom-t. *pp*

Gr. c. *p* *pp* *p*

Arpa

Cb. *A*
4 *Soli pizz.*
p

17

Cfag. *pp*

Tuba *pp*

3 Tom-t. *pp*

Gr. c. *pp*

Arpa

Cb. *pp*

4 Lenni vagy nem lenni

Lo stesso tempo ♩ = 70

Flauto 1

Vibrafono

Arpa

SOPRANO solo

ALTO solo

TENORE solo

BASSO solo

Soprano

Alto

Tenore

Basso

OPHELIA
pp
Jaj

Fl. 1

Vibr.

Arpa

SOPR. solo

ne - kem, hogy a mit lát - tam, lát - tam; és vi - szont, hogy a mit lá - tok, lá - tom az

quasi parlando

A

Fl. 1

Vibr.

Arpa

SOPR. solo

i - szonyt! Re - mé - lem, min - den jó - ra for - dul. De én, de én nem áll - ha - tom meg

19 B

Fl. 1 *pp* *mp*

Vibr. *pp* *mp*

Arpa *pp* *p* *dim.* *pp* *mp*

SOPR. solo *pp*
si - - - - - rás nél - kül.

ALTO solo *mp parlando quasi sognando*
Egy fűz - fa haj - lik a pa - tak fő - lé.

25

Fl. 1

Vibr.

Arpa

ALTO solo *3*
Ah - hoz vi - vé ó e - sze - lős fű - zé - rit. Ott egy be - haj - ló ág - ra ko - szo - rú - ját fűg - gesz - te - né, s_a mint ka - pasz - ko - dik,

28

Fl. 1 *p poco a poco cresc.* *mf* *tr* *tr*

Vibr. *p poco a poco cresc.* *mf*

Arpa *p poco a poco cresc.* *mf*

ALTO solo *p cresc. e agitando* *f*
egy go - nosz ág le - tört, s_ó is gyom - ék - sze - ré - vel a sí - ró fo - lyam - ba zu - hant, zu - hant, zu - hant a - lá.

31

Fl. 1 *p*

Vibr. *p*

Arpa *p*

ALTO solo *p*
Ru - há - ja szét - te - rül - ve mint hab - le - ányt tar - tá fenn egy ko - rig, de csak - ha - mar...

34

Fl. 1

Vibr.

Arpa

ALTO solo

csak - - ha - mar _____ it - tas, ne - héz ru - há - i dal - lam kö - ré - ból

38

Fl. 1

Vibr.

Arpa

ALTO solo

le - vo - nák sze - gényt _____ sá - ros ha - lál - - ba.

43

Fl. 1

Vibr.

Arpa

TEN. solo

HAMLET

BASSO solo

HORATIO

Hol... vagy... Ho - ra - ti - o? Halld, Ho - ra - ti - o: te

47

Fl. 1

Vibr.

Arpa

TEN. solo

BASSO solo

Mint a sze - re - tet kí - ván - ja, épp oly fér - fi vagy, mi - nó - vel sze - ret - tem, hogy kö - zöm volt va - la - ha.

5 Miatyánk

Andante ♩ = 80

Flauto 1,2
 Oboe 1,2
 Clarinetto in La 1,2
 Fagotto 1,2
 Corno in Fa 1,2, 3,4
 Tromba in Do 1,2
 Trombone 1,2
 Trombone basso
 Tuba
 Timpani
 Glockenspiel
 Vibrafono
 Campani tubolari
 Triangolo
 Tam-tam
 Gran cassa
 Arpa
 SOPRANO solo
 ALTO solo
 TENORE solo
 BASSO solo
 Soprano
 Alto
 Tenore
 Basso
 Violino I
 Violino II
 Viola
 Violoncello
 Contrabasso

Andante ♩ = 80

13

Cl. (La) 1,2 *mp* a 2

Fag. 1,2 *p* a 2

Cor. (Fa) 3,4 *mp*

Tr. (Do) 1,2 *mp* a 2

Trb. 1,2 *mp* a 2

Trb. b. *mp*

Tuba *mp*

Timp. *mp*

Camp. tub. *mp*

Tam-t. *mp*

Gr. c. *mp*

Arpa *mp* 8ba

Vln. I *p*

Vln. II *p* *mp*

V-la

Vlc.

Cb.

21

Fl. 1,2 *mp* *cresc. poco a poco* *f*

Ob. 1,2 *mp cresc.* *f*

Cl. (La) 1,2 *a 2* *cresc. poco a poco* *f*

Fag. 1,2 *mp* *cresc. poco a poco* *f*

Cor. (Fa) 1,2 *mp cresc.* *f*

Tr. (Do) 1,2 *a 2* *cresc.* *f*

Trb. 1,2 *a 2* *p* *mf* *p cresc.* *f*

Trb. b. *p* *mf* *p cresc.* *f*

Tuba *cresc.* *f*

Timp. *cresc.* *f*

Camp. tub. *f*

Tam-t. *cresc.* *mf*

Gr. c. *cresc.* *mf*

Arpa *cresc. poco a poco* *f*

BASSO solo *p doloroso* Ha

Vln. I *mp* *cresc. poco a poco* *f*

Vln. II *mp* *cresc. poco a poco* *f*

V-la *cresc. poco a poco* *f*

Vlc. *cresc. poco a poco* *f*

Cb. *cresc. poco a poco* *f*

A

Cl. (La) 1,2 *p*

Fag. 1,2 *p*

BASSO solo
 el - hagy szó, em - lé - ke - zet, az — ég - ből hull - jon é - ke - zet, Mi - a - tyánk, ki vagy, Mi - a - tyánk, ki vagy.

Cl. (La) 1,2 *mp*

Fag. 1,2 *mp*

Cor. (Fa) 1,2, 3,4 *mp*

Tuba *mp*

TENORE solo
mp doloroso
 Or - szá - god jöj - jön el, ha van, itt — ven - dég le - gyen a hon - ta - lan, Mi - a - tyánk, ki vagy.

Vln. I *mp* *tr^z* *pizz.*

Vln. II *mp* *tr^z* *pizz.*

V-la *mp* *tr^z*

Vlc. *mp* *tr^z* *p*